

residentment adv.
residência ordinària.

residir v. intr. Habitar per-
 manentment o per un temps con-
 siderable en un lloc; esp. estar-
 se en el lloc on ^{han} ~~se~~ exercen una
 funció. El rei resideix a la
capital. Els bisbes resideixen
a llurs diòcesis. Ell té el seu
domicili a Barcelona, però re-
sideix sis mesos a Banyona
 || fig. En ell resideix la supre-
ma autoritat.